

Quāuis esset phibitum
vt nullus peteret aliquid ab
aliquo domino nisi tantuꝝ a
dario. tamen Daniel tribus
temporibus dominum adora-
bat. Danielis sexto capi.
Populus listre qui voluit
paulum ⁊ barnabam adora-
re. prohibitus est ab eis. Ac-
tuum. decimoquarto capitu-
lo. Angelus iohannem euā-
gelistam prohibuit ne se ad-
oraret sed solum deum Apo-
calip. xxiij. ca.

De adulatione
⁊ blanditijs

Querūt com-
placētiā
Adulatores Recipiūt dis-
plicētiā
Tendunt ad
infamiā

Adulatores semper
loquunt̃ ea que cre-
dunt placere audi-
entibus eos. ideo chore cum
complicibꝝ suis populo pla-
cere volens dixerūt. sufficiat
nobis. Numeri. xvi. capitu.

Absalon vt causam in curia
patris habentibus placeret.
dicebat cuiuslibet. Vident̃ mi-
hi sermones tui recti. ij. Re.
xv. Prophte falsi dixerunt
achab p̃spera de bello futuro
cui placere credebant. ij. Re-
gum. xxiij. Consiliarij regis
assueri adulantes ei dixerūt.
Regis iusta est indignatio.
cum tamen eius iram cōtra
reginam potius temperare de-
buissent. Idest. j. Amici amō
volentes placere ei dixerūt
Iube pare excelsum trabem.
Idest. v. Alchimus pditor
volens placere demetrio ma-
le locutus ē de iuda macha-
beo. j. Mach. viij. Herodi i-
pio acclamabat p̃p̃s voce ei
desiderans placere Act. xij.
Adulatores displicent sa-
pientibꝝ quibꝝ placere crede-
bāt suis blādictijs. nā adoles-
cens nazans dō mortē saul
mimici sui credens ei placere
fuit eius iussione occisus. ij.
Re. j. Adulatores occiderūt
hysoseth. ⁊ attulerūt caput
ei. Ad dō placere ei credēs

